

Arrest

nr. 220 099 van 23 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. THOENG
Luikersteenweg 185-187
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. THOENG en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Afghaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Belawgho (district Malestan, provincie Ghazni). U bent hazara van origine en was sjiitisch moslim. Intussen heeft u zich bekeerd tot het christendom.

Uw vader zou werkzaam geweest zijn als spion voor de Afghaanse autoriteiten. Hij werd daarom door een dorpsgenoot, met wie hij ook een grondconflict had, verraden aan de Taliban. In 2001 of 2002 ongeveer werd uw gezin, terwijl u zelf bij een oom verbleef, door de Taliban vermoord.

Uw oom stuurde u daarop naar Iran, waar u ongeveer drie jaar verbleef en werkte. U reisde van daaruit door naar Denemarken, waar u op 8 september 2008 een asielaanvraag indiende. Deze aanvraag werd geweigerd op 10 december 2009 en op 22 maart 2010 werd deze beslissing bevestigd in beroep. U wachtte deze beslissing echter niet af maar reisde door naar Noorwegen, waar u op 29 september 2008 eveneens een asielaanvraag indiende. U werd daarop teruggestuurd naar Denemarken. U deed een aanvraag om uw asielprocedure te heropenen, hetgeen niet werd gedaan. Op 13 augustus 2010 diende u een asielaanvraag in Noorwegen in, dewelke werd geweigerd op 9 oktober 2010 en bevestigd in beroep op 29 oktober 2010. Begin 2011 werd u vanuit Noorwegen naar Denemarken teruggestuurd, van waaruit u dan weer werd teruggestuurd naar Afghanistan.

U bleef een dag in Kabul en reisde verder naar uw geboortestreek. U bleef er twee dagen bij uw oom in een naburig dorp, Khosh Gul. Uw oom vertelde u op dat moment dat u er niet veilig was en raadde u aan om te vertrekken. U reisde via Nimroz opnieuw naar Iran. U bleef ditmaal ruim vier jaar in Shiraz (Iran). U werkte er maar verkreeg er geen verblijfsdocumenten. In de herfst van 2015 reisde u via Turkije, Griekenland, Macedonië, een u onbekend land, Oostenrijk en Duitsland, naar België. U kwam op 5 november 2015 aan in België en vroeg er asiel aan op 9 november 2015.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u vreest gedood te zullen worden door de taliban. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, en vraagt u daarom in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: kopie van een laissez-passer op naam van G. H. uitgereikt door de Deense autoriteiten dd. 23/03/2011, kopie van een 'notification of deportee' betreffende uw repatriëring naar Afghanistan, kopie van een verklaring van de 'ID Checking Unit' van het Afghaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken, kopie van een verklaring van een Noorse kerk, een verklaring van de Iraanse Kerk van Brussel en een medisch attest.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens de inleiding op uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid al in ernstige mate ondermijnd wordt door uw verklaringen over uw identiteit en de daaraan verbonden leeftijd.

*Het CGVS stelt immers vast dat u **geen zicht wenst te bieden op uw identiteit en leeftijd**. Zo gaf u tijdens uw verschillende asielaanvragen in de Europese lidstaten verschillende identiteiten en leeftijden op. U gaf in België aan dat uw naam **G. N.** is en u geboren bent op **29 januari 1990**. In Denemarken had u echter initieel **G. H.** opgegeven als uw naam en (in 2008) verklaard dat u 16 jaar oud was. In Noorwegen gaf u dan weer de naam **G. N.** op en verklaarde er geboren te zijn op **29 september 1988**. U gaf zich er dus uit als minderjarige, wat door medisch onderzoek werd uitgesloten. Nadat u werd teruggestuurd naar Denemarken, liet u daar optekenen dat uw naam eigenlijk **G. N.** was en u geboren bent in het jaar **1992**.*

Het moge dan ook duidelijk wezen dat u allesbehalve duidelijkheid wenst te verschaffen over uw ware identiteit. Dat u handelde op aanraden van anderen (i.c. uw smokkelaar), is geen afdoende verschoningsgrond, daar u er van bij aanvang van uw asielprocedure(s) op gewezen werd dat u de waarheid dient te spreken en dat leugenachtige verklaringen een negatieve impact zullen hebben.

Wat er ook van zij, de Afghaanse autoriteiten identificeerden u in elk geval als **G. H.**, zoals blijkt uit de kopie van een verklaring van de 'ID Checking Unit' van het Afghaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken die u voorlegde. Dat uw dorpelingen u als dusdanig zouden erkennen doet dan ook vermoeden dat dit uw werkelijke naam is. Verder werd ook een laissez-passer op naam van **G. H.** uitgereikt voor uw terugkeer vanuit Denemarken. Hoe dan ook is dit een andere naam dan dewelke u bij de Belgische asielinstanties liet optekenen. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u de Belgische asiendiensten doelbewust tracht te misleiden. Deze vaststelling tast de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat ernstig aan.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u niet alleen geen duidelijkheid kon scheppen over uw identiteit, maar ook over andere essentiële aspecten van uw asielaanvraag. Zo was u niet éénduidig in uw verklaringen over het tijdstip van uw initiële vertrek uit Afghanistan, over uw verblijfplaatsen nadien en legde u evenmin overtuigende verklaringen af over uw verblijf bij uw terugkeer naar Afghanistan.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u uiteenlopende en bijzonder weinig overtuigende verklaringen liet optekenen over het tijdstip van uw initiële vertrek uit Afghanistan, over uw verblijfplaatsen nadien en over uw verblijfplaatsen bij uw terugkeer naar Afghanistan.

Zo liet u op de vragenlijst van het CGVS, die u met de hulp van een tolk invulde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), enerzijds optekenen dat u Afghanistan verliet omstreeks het jaar **2001** (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS gaf u te kennen dat Karzai enkele maanden aan de macht was wanneer u het land verliet (zie CGVS, p.9). Gezien de overgangsregering die hij leidde de termijn aanvatte in december 2001, kan ervan uitgegaan worden dat u zich wellicht vergistte en **2002** bedoelde. U bevestigde dit door te stellen dat het in het jaar (13)81 was (zie CGVS, p.9; Gregoriaanse kalender 21/03/2002-21/03/2003). Elders bij de DVZ zou u dan weer verklaren dat u, die volgens uw verklaringen daar geboren bent in 1990, Afghanistan verliet wanneer u **13,5 jaar oud** was (zie DVZ Verklaring, pt.10), wat dan weer ten vroegste neerkomt op **2003**. Tijdens uw asielaanvraag in Denemarken gaf u één keer aan dat u als **achtjarige** uw land verliet en naar Iran vertrok. Elders verklaarde u er dan weer (in 2009) aan dat u Afghanistan ongeveer 3 jaar geleden, in **2006**, verliet. U werd hierop gewezen, maar ontkende ooit iets dergelijks verklaard te hebben (zie CGVS, p.20).

De geloofwaardigheid van uw beweerde vertrek uit Afghanistan in, dan wel omstreeks, 2001 is hiermee dan al ernstig aangetast. Deze ongeloofwaardigheid wordt overigens verder bevestigd door de vaststelling dat u op de DVZ aangaf na een verblijf van ongeveer 2,5 jaar in Iran naar Europa te zijn doorgereisd. Gezien uw vingerafdrukken geregistreerd werden in het jaar 2008, zit er dan ook een bijzonder grote hiaat in uw tijdsberekening. Gezien u ook in Denemarken een gelijkaardige duur van uw verblijf in Iran vermeldde, heeft het CGVS dan ook het vermoeden dat 2006 eerder uw werkelijke vertrekkdatum moet geweest zijn.

Daarnaast kan het CGVS, gezien de informatie die zich in uw dossier bevindt, aanvaarden dat u na uw eerste passage in Europa effectief bent teruggekeerd naar Afghanistan. Echter, volgende vaststellingen ondermijnen danig de geloofwaardigheid van uw verklaringen over bepaalde cruciale aspecten van deze terugkeer.

Vooreerst kon u uw effectieve verblijf in Afghanistan in de betrokken periode of uw uiteindelijke vertrek op geen enkele wijzen staven.

Verder is het allerm minst aannemelijk dat u pas bij terugkeer naar uw geboortedorp vernomen zou hebben dat het er (nog steeds) onveilig voor u was (zie CGVS, p.13) en de man die wellicht achter de moord op uw familie zit nog steeds naar u op zoek is (zie CGVS, p.20). **Voorts** gaf u ten gehore op het CGVS in eerste instantie aan dat u bij deze terugkeer 1 dag en 1 nacht in Malestan verbleef. U corrigeerde dat vrijwel meteen naar 2 dagen (zie CGVS, p.10). Niet veel later gaf u dan weer aan dat u slechts 1 nacht mocht blijven van uw oom, niet meer. U zou vrijwel meteen nadien vertrokken zijn (zie CGVS, p.13). Bij de DVZ had u nog verklaard dat u enkele dagen in Ghazni verbleven zou hebben bij uw terugkeer (zie DVZ Verklaring, pt.10). Hiermee geconfronteerd, gaf u aan dat u in totaal 6 dagen in Afghanistan zou zijn geweest, waarvan 1 in Kabul, 2 in Malestan en 2 in Nimroz (sic) (zie CGVS, p.16). Het CGVS erkent dat u eerder op het gehoor ook aangaf in totaal 6 dagen te zijn teruggekeerd naar Afghanistan. Echter, ook uw 'uitleg' is geen verklaring voor uw eerdere bewering, als zou u enkele dagen in Ghazni verbleven hebben. **Verder** liet u in deze ook een opmerkelijke, schromelijke verspreking optekenen. Gevraagd of de man die wellicht achter de moord op uw familie zat, er nog steeds de plak zwaait, gaf u er aan dat u er in 2001 was. U corrigeerde dit evenwel nadien naar 2011 (zie CGVS, p.13). In het licht van uw overige verklaringen, spreekt dit echter boekdelen.

Daarnaast doen uw gebrek aan kennis van uw regio en gebeurtenissen in de periode dat u er naar teruggekeerd zou zijn, verder vermoeden dat u er helemaal niet meer bent geweest. **Zo** werd u gevraagd om het even wat voor incident of nieuwsfeit te vermelden dat zich in die dagen zou hebben afgespeeld. U kon echter helemaal niets vertellen. U had het eerst over uzelf, nadat u de vraag herhaald was, kwam u niet verder dan dat u er niets zou hebben gehoord omdat u bang was (zie CGVS, p.16). **Verder** spreidde u een opmerkelijk beperkte en foutieve kennis van uw regio van herkomst tentoon. Hoewel aanvaard kan worden dat een dergelijke kennis eerder beperkt kan zijn omwille van een jonge leeftijd ten tijde van vertrek, kan toch verwacht worden dat u meer over uw regio zou mogen weten, zeker gezien u beweerde er naar te zijn teruggekeerd, al was het dan maar kort. Bovendien gaf u aan dat u wel enige kennis zou hebben vergaard "van Afghanistan, van de regio's en de districten", en dat "onderweg van "Iran naar Afghanistan" (sic) (zie CGVS, p.18). Zo gaf u aan dat uw dorp in de regio van Kapash ligt. Gevraagd waar Kapash dan ligt, gaf u dan weer aan dat het in het midden van Belawgho ligt (zie CGVS, p.5). Volgens de aan uw administratieve dossier toegevoegde kaart gaat het hier echter om twee verschillende, weliswaar naast elkaar gelegen dorpen. Verder gaf u -verkeerdelijk- aan dat de provincie Zabul geen grens deelt met uw district. De naam Kakar, nochtans een district (van Zabul) dat aan uw district grenst, zei u hoegenaamd niets (zie CGVS, p.18). **Eveneens** bevreemdend is dat u doorheen het gehele gehoor op het CGVS er blijk van gaf allerm minst vertrouwd te zijn met de Afghaanse kalender. U vergistte zich op verschillende momenten compleet van jaartal, verder kende u behalve de maand hamal geen enkele lentemaand (zie CGVS, p.9).

Ook van uw verblijf in Iran de vier daaropvolgende jaren, of van uw reisweg van daaruit kon u overigens geen enkel begin van bewijs neerleggen.

Ten derde dient ook vastgesteld te worden dat u ook over uw eigen familie en uw opleidingsniveau uiteenlopende en weinig overtuigende verklaringen aflegde. Nochtans zijn ook dit essentiële aspecten van uw asielaanvraag en was u van meet af aan gewezen op het belang ook hierover de waarheid te spreken.

Zo ondermijnen uw verklaringen over uw beweerde tijdstip van vertrek, en dus ook van de moord op uw familie, al in zeer ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw (gebrek aan) **familiaal netwerk**. Deze wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat u in Denemarken nog melding maakte van een broer N. H.. Aan de Belgische asielinstanties gaf u aan dat uw broer K. heette. Uw uitleg aan de Deense instanties, dat u er door een agent gezegd was niet de waarheid te moeten vertellen, spreekt alweer boekdelen. U werd door het CGVS naar deze broer gevraagd, maar ontkende louter uw eerdere bewering (zie CGVS, p.11). **Verder** legde u ook opmerkelijke verklaringen af over uw **opleidingsniveau**. Voor de Belgische asielinstanties verklaarde u steeds analfabeet te zijn en nooit naar school geweest te zijn (behalve in Noorwegen dan). Hoewel u dit ook in Denemarken doorgaans zo aangaf, liet u er verder wel eens optekenen wel degelijk een jaar naar school geweest te zijn. Eveneens opmerkelijk in dit verband is de vaststelling dat u bij onderschepping door de Deense autoriteiten een krant bij de hand had. U gaf er aan dat u slechts naar de prentjes keek, een uitleg die gezien de overige vaststellingen echter maar weinig overtuigt.

Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u, behalve over uw leeftijd en verblijfplaatsen, ook doelbewust geen zicht wenst te scheppen op uw werkelijke familiaal netwerk en opleidingsniveau.

Ten vierde komt door bovenstaande vaststellingen logischerwijs ook de geloofwaardigheid van de problemen die u zou hebben ondervonden reeds ernstig in het gedrang. Bovendien blijkt diezelfde ongeloofwaardigheid eveneens uit volgende vaststellingen.

Vooreerst legde u zoals vermeld uiteenlopende verklaringen af over het jaar van uw vertrek uit Afghanistan, dus ook over het **tijdstip van uw beweerde problemen**. Dat u **bovendien** op de vragenlijst van het CGVS aangaf 2 tot 3 dagen na het incident vertrokken te zijn, en ten gehore op het CGVS sprak van 1 dag (zie CGVS, p.10), bevestigt verder de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder legde u ook **tegenstrijdige verklaringen af over de oorzaak** van de beweerde moord op uw familie. U had immers bij de Deense instanties te kennen gegeven dat u niet zeker was van de reden waarom ze vermoord zouden zijn. U verklaarde er dat uw familie werd uitgemoord, ofwel door de Taliban omdat uw vader werkzaam was voor een instelling/organisatie, ofwel omwille van de scheiding van uw zus van haar gewelddadige (ex-)man die een broer had bij de Taliban. Ten overstaan van de Belgische asielinstanties gaf u dan weer aan wel degelijk zeker te zijn dat het de Taliban was die uw familie vermoordde. Uw vader zou nu namelijk een spion geweest zijn voor de autoriteiten (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5; zie CGVS). Bijkomend gaf u ten gehore op het CGVS plots ook aan dat jullie een grondconflict hadden met Nasru, de man die u verantwoordelijk acht voor de dood van uw familie. Dat u hierover dan met geen woord repte op de vragenlijst van het CGVS, doet de geloofwaardigheid ervan verder teniet. Geconfronteerd met uw uiteenlopende verklaringen hierover, kwam u niet verder dan een loutere ontkenning van uw eerdere bewering (zie CGVS, p.20).

De geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Afghanistan wordt **verder** ondermijnd door de vaststelling dat u **zo goed als niets kon vertellen over de activiteiten van uw vader**, dewelke volgens uw verklaringen tot zijn dood hebben geleid. U kon enkel vertellen dat hij als spion voor de autoriteiten werkte in het districtshuis en informatie over de Taliban verzamelde en deze doorgaf (zie CGVS, p.12). Meer kon u er niet over vertellen. Zelfs rekening houdend met een mogelijk jonge leeftijd bij vertrek, kan verwacht worden dat u er toch iets meer over kan vertellen, zeker gezien de ernst van de situatie. Temeer gezien u aangaf dat u dit ook van anderen zou hebben vernomen én u verklaarde nog te zijn teruggekeerd naar uw regio en uw oom. **Ook over de man die volgens uw verklaringen achter de moord op uw familie zit**, kon u amper iets vertellen. Bovendien bleek u ook hierover niet consistent. U kende zijn volledige naam niet, noch wist u wat hij precies deed bij de Taliban. U hield het zeer vaag bij een machtig persoon die een pistool had en bij wie de Taliban soms per motorfiets op bezoek kwam (zie CGVS, p.13). Dat u zich daar ook nadien, ondanks de ernst van uw beweerde problemen, niet naar heeft geïnformeerd, is opnieuw tekenend. Bovendien had u in Denemarken aangegeven dat Nasrollah (en dus niet gewoon Nasru) commandant was, en hij banden had met de Taliban én de Afgaanse regering. U bleek op het CGVS opmerkelijk genoeg ook een zeker G., volgens uw verklaringen in Denemarken nochtans de (ex-)man van uw zus en de broer van uw beweerde vijand, niet te kennen (zie CGVS, p.21).

Voorts wordt de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door u aangehaalde problemen verder ondermijnd door het feit dat u, dan wel uw bewering als zou u, teruggekeerd zijn naar uw regio van herkomst. Dat u pas bij aankomst ter plaatse zou hebben vernomen dat uw leven nog steeds in gevaar was en Nasru nog steeds de plak zwaait, is zoals vermeld allerm minst aannemelijk en aldus geen uitleg. **Bovendien** slaagde u er, ondanks de beweerde problemen met de dorpsgenoten omwille van de activiteiten van uw vader, wel degelijk in om een document te verkrijgen waarin zij uw herkomst bevestigden.

Ten vijfde komt door bovenstaande vaststellingen logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw beweerde bekering tot het christendom al ernstig in het gedrang. Bovendien blijkt de ongeloofwaardigheid hiervan ook uit volgende vaststellingen.

Vooreerst repte u ten overstaan van de DVZ met geen woord over deze beweerde bekering. U vermeldde het niet op de vragenlijst van het CGVS, die u invulde met de hulp van een tolk die het Dari machtig is, gevraagd naar uw vrees bij terugkeer (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.4). Meer nog, gevraagd naar uw religie, gaf u zelfs aan dat u sjiitisch moslim bent (zie DVZ Verklaring, pt.9). Hiermee geconfronteerd, gaf u in eerste instantie aan dat dit u niet gevraagd was. U zei verder dat men u er vroeg wat uw hoofd- of originele religie was, en u daarop zou hebben geantwoord dat u sjiitisch moslim bent (zie CGVS, p.21). Een dergelijke uitleg strookt niet met de weergave van dit interview en overtuigt derhalve allerm minst.

Dat u daarbij overigens in de tegenwoordige tijd sprak, maw dat u in december 2015 zichzelf identificeerde als sjiïet, spreekt verder boekdelen. Nochtans zou u volgens uw verklaringen al jarenlang christen zijn.

De ongeloofwaardigheid van uw bekering wordt **verder** bevestigd door de vaststelling dat u klaarblijkelijk **niet eens wist tot welke tak** van het christendom u zich dan wel zou hebben bekeerd. U had het over 'perdestan', veel meer wist u er niet van. U gaf aan dat de identiteit ervan moeilijk was en weet dit ten dele aan het feit dat u niet goed kan lezen in het Farsi en u eigenlijk niet veel informatie had over 'perdestan' (zie CGVS, pp.6-7).

Ook uw persoonlijke motieven om zich te bekeren kunnen allerm minst overtuigen. U had het, zeer vaag en ontwijkend, over uw geloof in Jezus en zijn goedheid. Gevraagd dit te verduidelijken, kwam u niet verder dan de stelling dat er 'vriendelijkheid, licht, het juiste pad' is in het christendom, waarop u het CGVS uitnodigde de bijbel te lezen om te weten hoe goed Jezus wel was. U wist echter niet te verduidelijken in welke delen van de bijbel het CGVS daarnaar op zoek moest gaan (zie CGVS, pp.6-7). Gevraagd waarom u dan zelf de stap effectief had gezet en zich bekeerd had, gaf u eerder vaag aan dat u iets zag in het christendom dat u niet zag in de islam. Gevraagd dit te verduidelijken, kwam u niet verder dan dat er in de islam wordt gedood, vrouwen, kinderen en onschuldigen en verwees u naar de liefde in het christendom. Dat u die moorden omschreef als 'haram dingen' (zie CGVS, p.7), is .

Bovendien wordt de oprechtheid van uw beweerde bekering op zeer ernstige wijze ondermijnd door de vaststelling dat u aan het einde van het gehoor op het CGVS, nogal geagiteerd aangaf dat **'Denemarken de mensenrechten niet respecteert, ze respecteren de sharia wetten niet'**.

Voorts verwees u wel naar de kruisiging en verrijzenis van Jezus, maar wist u opmerkelijk genoeg totaal niet wanneer dit gevierd werd. Nochtans werd u hiernaar gevraagd tijdens uw tweede gehoor op het CGVS, nog geen twee weken na Pasen. Gezien u aangaf dat u ook in België naar de (Iraanse) kerk ging, werd u gevraagd naar een recent feest dat u gevierd zou hebben. U bevestigde dat jullie een feest zouden hebben gevierd in de kerk, maar gaf aan dat u er eigenlijk niet veel van wist. Gevraagd waarom dat feest gevierd werd, trachtte u de vraag te ontwijken door te verwijzen naar verschillende feesten en dan over kerstmis te beginnen. U had het ook over een ander feest ('Qiam'), waarvan u niet wist wanneer het viel (zie CGVS, pp.7-8). Dat u wel goochelde met een aantal termen (zoals bvb de verrijzenis), maar deze allerm minst kon duiden of in de tijd situeren (zelfs al zou u een dergelijk feest net gevierd hebben), bevestigt verder het ongeloofwaardige karakter van uw bekering. Zeker gezien u al ongeveer 10 jaar bekeerd zou zijn en de centrale rol van de verrijzenis binnen het christendom. **Daarnaast** bleek u ook niet te weten door wie Jezus gedoopt zou zijn kende u slechts één van de evangelisten. U had het overigens -verkeerdelijk- over twaalf evangeliën (zie CGVS, p.22). Ook dit wijst op een **foutief ingestudeerde kennis**.

Volledigheidshalve kan hierbij opgemerkt worden dat deze beweerde bekering klaarblijkelijk noch een probleem betekende voor de Deense autoriteiten om u naar Afghanistan terug te sturen, noch enig probleem voor u heeft opgeleverd tijdens uw terugkeer. Er kan dan ook, zeker gezien bovenstaande, veilig van uitgegaan worden dat deze bij een eventuele nieuwe terugkeer evenmin voor problemen zal zorgen.

U legt **wel** twee attesten neer ter staving van uw bekering, maar deze vermogen niet bovenstaande appreciatie om te buigen. Vooreerst dient hierbij te worden opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen dergelijke documenten aldus niet de geloofwaardigheid van een, **in casu**, ongeloofwaardig relaas te herstellen. Bovendien legde u van het Noorse attest slechts een kopie neer. Kopieën kunnen echter altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk waardoor hun authenticiteit niet zomaar kan worden aangenomen. Verder zeggen dergelijke attesten helemaal niets over de oprechtheid van uw bekering en zijn ze grotendeels gebaseerd op uw eigen verklaringen, dewelke zoals uiteengezet allerm minst geloofwaardig zijn.

Dat u **ten slotte** verklaarde dat u (na uw terugkeer) langs tal van Europese landen bent gepasseerd zonder klaarblijkelijk de nood te voelen in één van deze veilige landen asiel aan te vragen, ondermijnt uw vrees voor vervolging verder in belangrijke mate. Van een asielzoeker die uit vrees voor zijn leven zijn land van herkomst is ontvlucht kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming aanvraagt in het land waar hij toevlucht zoekt.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in Balkh, Bamiyan, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw leeftijd, uw opleidingsniveau, uw verblijfplaatsen, uw familiaal netwerk en de problemen die u beweert meegemaakt te hebben. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw achtergrond, uw verblijfplaatsen, uw familiaal netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien.

Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekspllicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers enig middel is “gesteund op het feit dat tegenpartij een manifeste beoordelingsfout begaan heeft begaan door te stellen dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève van 28.07.1951 kunnen laten gelden, en niet in aanmerking kunnen komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet”.

Verzoeker zet het middel als volgt uiteen:

“(…)

Verzoeker verklaart op eer dat hij de Belgische instanties correcte verklaringen heeft afgelegd over zijn identiteit en zijn daaraan verbonden leeftijd.

Dat het verzoeker evenmin kan worden aangewreven dat er qua data een aantal kleine verschillen zijn tussen hetgeen verzoeker verklaard heeft aan de Deense Autoriteiten, de Noorse Autoriteiten en aan de Belgische autoriteiten met betrekking tot het tijdstip van zijn initiële vertrek uit Afghanistan, zijn verblijfplaatsen nadien en zijn verblijfplaatsen bij terugkeer naar Afghanistan.

Het is mogelijk dat verzoeker omwille van de verlopen tijd of de intensiteit van de gebeurtenissen, zij vaag of onnauwkeurig zijn bij het geven van data, plaatsen en andere details.

Aangaande de motivering vanwege verwerende partij in de bestreden beslissing moet verwerende partij er wel rekening mee houden dat verzoeker zich niet alle feitelijke details kan herinneren of die niet nauwgezet kunnen verhalen of dat hij de feiten kan verwarren, met het gevolg dat de coherentie en de geloofwaardigheid van hun asielrelaas hiermede niet wordt aangetast.

Vast staat immers dat verzoeker erg jong was op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan.

Uit het relaas van verzoeker blijkt duidelijk dat hij ingevolge de verschillende asielaanvragen in Denemarken en Noorwegen op verschillende plaatsen heeft verbleven. Bovendien is verzoeker ook terug in Afghanistan geweest, toen hij vanuit Denemarken werd teruggestuurd, hetgeen het CGVS kan aanvaarden gezien de elementen in het dossier (pagina 3 bovenaan beslissing CGVS)

Het is dan ook logisch dat verzoeker zich niet alle feitelijke details kan herinneren, zoals de exacte data waarop hij op bepaalde plaatsen verbleef.

Er is geen enkele reden om eraan te twijfelen dat verzoeker effectief is teruggekeerd naar Afghanistan. Ook het CGVS kan aanvaarden dat verzoeker effectief is teruggekeerd naar Afghanistan.

Evenmin is het ongeloofwaardig dat verzoeker eerst op dat moment, van terugkeer, zou vernomen hebben dat de situatie voor hem nog steeds onveilig was en dat dat man die achter de moord op zijn familie zat nog steeds naar hem op zoek was.

Er is verder ook geen reden om eraan te twijfelen dat verzoeker bij zijn terugkeer 6 dagen in Afghanistan heeft verbleven.

Verzoeker heeft tijdens zijn interview de informatie waarover hij beschikt trachten te geven over de regio en de gebeurtenissen in de periode dat hij teruggekeerd was.

Er dient echter opnieuw te worden verwezen naar de jonge leeftijd van verzoeker op dat moment.

Het CGVS aanvaardt op pagina 3 van haar beslissing overigens “ dat een dergelijke kennis eerder beperkt kan zijn omwille van een jonge leeftijd van vertrek”. Het is dan ook tegenstrijdig met haar eigen motieven dat het CGVS aan verzoeker gebrekkige kennis van de regio en de gebeurtenissen in de periode van terugkeer verwijt.

Het is ook niet bevreemdend dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd bij terugkeer, niet vertrouwd was met de Afghaanse kalender.

Er is verder geen reden om te twijfelen aan de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd over zijn opleidingsniveau en over zijn familie.

Verzoeker heeft duidelijke verklaringen afgelegd over de moord op zijn familie.

Verzoeker verklaarde dat de Taliban achter de moord op zijn familie zit.

Meer bepaald verklaarde verzoeker dat zijn vader een spion was voor de autoriteiten, hetgeen tot zijn dood heeft geleid.

Dat verzoeker niet zeer gedetailleerd kon vertellen over de activiteiten van zijn vader kan hem wederom niet ten kwade geduid worden. Evenmin kan er aan verzoeker verweten worden dat hij niet veel kon verklaren over de man die die achter de moord op de familie van verzoeker zit. Er kan immers opnieuw verwezen worden naar de erg jonge leeftijd van verzoeker. Het weze nogmaals opgemerkt dat het CGVS de zeer jonge leeftijd van verzoeker in haar eigen motivering als verschoningsgrond om zich niet alles te kunnen herinneren of om niet over alles evenveel informatie te kunnen geven aanvaardt...

Verzoeker heeft duidelijke verklaringen afgelegd over zijn bekering tot het christendom.

Deze verklaringen worden in graad van beroep gehandhaafd.

Er kan verzoeker zeker niet verweten worden dat hij na zijn terugkeer geen asiel heeft aangevraagd in de andere Europese landen waar hij passeerde.

Dat verzoeker asiel in België wilde aanvragen kan hem niet ten kwade geduid worden, en is geen reden om de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag in twijfel te trekken.

Dat uit deze chronologie der feiten duidelijk blijkt dat de verklaringen van verzoeker geloofwaardig is.

De asielzoeker bezit de plicht de waarheid te vertellen en moet alle elementen in een geloofwaardige en samenhangende verklaring naar voor brengen, vrij van fundamentele tegenstrijdigheden. De bewijslast rust in beginsel op de asielzoeker zelf.

Deze bewijslast gaat echter niet zo ver dat de asielzoeker moet aantonen dat de gevreesde schade ook daadwerkelijk zal plaatsvinden.

Het bestaan van objectieve feiten die bewijzen dat er aanleiding is tot de redelijkerwijze te verwachten schade volstaat.

In de praktijk wordt de bewijslast, die aanvankelijk op de asielzoeker rust, verschoven naar een “gedeelde bewijslast”: i.e. door de asielzoeker en de beoordelende instantie zelf in die zin dat de beoordelende instantie de pertinente feiten helpt vast te stellen en te evalueren op basis van de informatie waarover de beoordelende instantie beschikt. De behandelende instantie moet de verklaring vergelijken met algemeen beschikbare informatie en natrekken waar nodig.

Bij de materiële onmogelijkheid om de feiten te bewijzen volstaan in ondergeschikte orde de eigen verklaringen van de asielzoeker voor zover die samenhangend en geloofwaardig zijn, quod in casu. In dit geval kent men het voordeel van de twijfel toe aan de asielzoeker, wat in het voorliggend geval niet gebeurd is.

Er dient vastgesteld dat de verklaringen van verzoeker wel geloofwaardig overkomen.

2. Verzoeker komt in ondergeschikte orde in aanmerking voor de subsidiaire bescherming voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)

Verzoeker betwist de stelling van het CGVS dat er verschillende regio's in Afghanistan zijn waar verzoeker zich wel zou kunnen vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's.

Concluant verwijst naar zeer recente informatie (laatste update) over de toestand in Afghanistan. (stuk 3)

Verzoeker haalt deze informatie van de website van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse zaken.

(...)

Volgens de informatie op de website van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse zaken worden alle reizen naar Afghanistan volledig afgeraden.

Er wordt bovendien gewag gemaakt van geweld dat in de zomer van 2017 onverminderd doorgaat in alle delen van het land.

Er zijn veilige zones en geen veilige provincies meer.

Het CGVS maakt in haar beslissing melding van Kabul als zijnde een veilige regio.

Dit is in strijd met hoger geciteerde informatie van de website van Buitenlandse zaken, waar gewag wordt gemaakt van een erg gespannen toestand in Kabul en waar wordt verwezen naar een aanslag op 31/05/2017 op de diplomatieke wijk in Kabul waar 150 doden en 300 gewonden vielen toen een vrachtwagen met springstof ontplofte in de nabijheid van de Duitse ambassade.

Uit de informatie blijkt bovendien dat niet enkel buitenlanders, doch ook burgers doelwit zijn.

Dat er dus geen veilig intern vestigingsalternatief bestaat.

Dat voor zoveel als nodig verzoeker van oordeel is dat hij wel degelijk voldoende medewerking heeft verleend om het CGVS toe laten om na te gaan of er een intern vestigingsalternatief bestaat.

Dat er echter sprake is van een algemene onveilige toestand, zodat er hoe dan ook geen intern vestigingsalternatief bestaat, zodat het eigenlijk al overbodig is dat het CGVS aan de hand van verklaringen van verzoeker zou moeten nagaan of er een intern vestigingsalternatief bestaat.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak."

2.1.2. Bij aangetekende zending van 22 maart 2019 bezorgt verzoeker de aanvullende informatie omtrent de veiligheidssituatie in Afghanistan.

2.1.3. Verzoeker legt ter zitting een attest van 4 april 2019 neer van een pastoor van de Iraanse Kerk van Brussel. Dit attest bevestigt dat verzoeker een gelovige is en werd gedoopt.

Beoordeling

2.2.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. De bestreden beslissing motiveert omstandig dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus omwille van volgende redenen:

- de algemene geloofwaardigheid van het relaas wordt in ernstige mate ondermijnd door de verklaringen van verzoeker over zijn identiteit en de daaraan verbonden leeftijd.
- verzoeker verschaft geen duidelijkheid over essentiële aspecten van zijn verzoek voor internationale bescherming: verzoeker was niet eenduidig in zijn verklaringen over het initiële tijdstip van vertrek uit Afghanistan, over zijn verblijfsplaatsen nadien en over zijn verblijf bij zijn vermeende terugkeer naar Afghanistan.
- verzoeker vertoont een gebrek aan kennis over zijn regio en gebeurtenissen hetgeen zijn verklaringen over zijn terugkeer verder ondermijnen.
- verzoeker heeft over zijn eigen familie en zijn opleidingsniveau uiteenlopende en weinig overtuigende verklaringen afgelegd.
- de problemen die verzoeker (en zijn familie) in Afghanistan zou hebben ondervonden worden niet aannemelijk gemaakt.
- verzoekers bekering tot het christendom is niet geloofwaardig.
- verzoeker is, na zijn vermeende terugkeer, langs tal van Europese landen gepasseerd zonder in één van deze veilige landen een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

2.2.3. Verzoekers verweer bestaat in wezen uit (i) de verwijzing naar zijn jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan, zodat hij geen kennis heeft van de Afgaanse kalender, de regio van herkomst en de man die verantwoordelijk is voor de moord op zijn familie; (ii) het argument dat verzoeker zich niet alle feitelijke details kan herinneren; (iii) dat er geen reden is om te twijfelen aan zijn terugkeer naar Afghanistan en hij de informatie over de regio en de gebeurtenissen die hij heeft gemeld; (iv) de verwijzing naar zijn verklaringen over zijn bekering naar het christendom.

Verzoekers verweer betreft aldus een vergoelijking van zijn verklaringen omwille zijn leeftijd alsook de herhaling en bevestiging van zijn verklaringen inzake zijn familie, gebeurtenissen en problemen, bekering tot het christendom en plaatsen van verblijf. Dit verweer kan niet aanzien worden als een concrete en dienstige weerlegging van de omstandige motivering in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing oordeelt terecht en pertinent dat verzoekers verklaringen inzake zijn leeftijd en identiteit zijn geloofwaardigheid ondermijnen. Hetzelfde geldt voor de elementen opgelijst onder punt 2.2.2.. De motiveringen in de bestreden beslissing vinden duidelijk hun grondslag in het administratief dossier.

Het ter zitting neergelegde attest inzake verzoekers lidmaatschap en bezigheden in de Iraanse Kerk van Brussel kan niet aantonen dat verzoeker daadwerkelijk, en niet om opportunistische redenen, bekeerd werd tot het christendom. Dergelijk attest heeft slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich vermag dit document niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas te herstellen. Dit attest is derhalve niet nuttig als weerlegging van de terechte en pertinente motivering die luidt:

“Vooreerst rept u ten overstaan van de DVZ met geen woord over deze beweerde bekering. U vermeldde het niet op de vragenlijst van het CGVS, die u invulde met de hulp van een tolk die het Dari machtig is, gevraagd naar uw vrees bij terugkeer (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.4). Meer nog, gevraagd naar uw religie, gaf u zelfs aan dat u sjiitisch moslim bent (zie DVZ Verklaring, pt.9). Hiermee geconfronteerd, gaf u in eerste instantie aan dat dit u niet gevraagd was. U zei verder dat men u er vroeg wat uw hoofd- of originele religie was, en u daarop zou hebben geantwoord dat u sjiitisch moslim bent (zie CGVS, p.21). Een dergelijke uitleg strookt niet met de weergave van dit interview en overtuigt derhalve allerminst. Dat u daarbij overigens in de tegenwoordige tijd sprak, maw dat u in december 2015 zichzelf identificeerde als sjiiet, spreekt verder boekdelen. Nochtans zou u volgens uw verklaringen al jarenlang christen zijn.

De ongeloofwaardigheid van uw bekering wordt **verder** bevestigd door de vaststelling dat u **klaarblijkelijk niet eens wist tot welke tak** van het christendom u zich dan wel zou hebben bekeerd. U had het over ‘perdestan’, veel meer wist u er niet van. U gaf aan dat de identiteit ervan moeilijk was en weet dit ten dele aan het feit dat u niet goed kan lezen in het Farsi en u eigenlijk niet veel informatie had over ‘perdestan’ (zie CGVS, pp.6-7).

Ook uw persoonlijke motieven om zich te bekeren kunnen allerminst overtuigen. U had het, zeer vaag en ontwijkend, over uw geloof in Jezus en zijn goedheid. Gevraagd dit te verduidelijken, kwam u niet verder dan de stelling dat er ‘vriendelijkheid, licht, het juiste pad’ is in het christendom, waarop u het CGVS uitnodigde de bijbel te lezen om te weten hoe goed Jezus wel was. U wist echter niet te verduidelijken in welke delen van de bijbel het CGVS daarnaar op zoek moest gaan (zie CGVS, pp.6-7). Gevraagd waarom u dan zelf de stap effectief had gezet en zich bekeerd had, gaf u eerder vaag aan dat u iets zag in het christendom dat u niet zag in de islam. Gevraagd dit te verduidelijken, kwam u niet verder dan dat er in de islam wordt gedood, vrouwen, kinderen en onschuldigen en verwees u naar de liefde in het christendom. Dat u die moorden omschreef als ‘haram dingen’ (zie CGVS, p.7), is .

Bovendien wordt de oprechtheid van uw beweerde bekering op zeer ernstige wijze ondermijnd door de vaststelling dat u aan het einde van het gehoor op het CGVS, nogal geagiteerd aangaf dat **‘Denemarken de mensenrechten niet respecteert, ze respecteren de sharia wetten niet’.**

Voorts verwees u wel naar de kruisiging en verrijzenis van Jezus, maar wist u opmerkelijk genoeg totaal niet wanneer dit gevierd werd. Nochtans werd u hiernaar gevraagd tijdens uw tweede gehoor op het CGVS, nog geen twee weken na Pasen. Gezien u aangaf dat u ook in België naar de (Iraanse) kerk ging, werd u gevraagd naar een recent feest dat u gevierd zou hebben. U bevestigde dat jullie een feest zouden hebben gevierd in de kerk, maar gaf aan dat u er eigenlijk niet veel van wist. Gevraagd waarom dat feest gevierd werd, trachtte u de vraag te ontwijken door te verwijzen naar verschillende feesten en dan over kerstmis te beginnen. U had het ook over een ander feest (‘Qiam’), waarvan u niet wist wanneer het viel (zie CGVS, pp.7-8). Dat u wel goochelde met een aantal termen (zoals bvb de verrijzenis), maar deze allerminst kon duiden of in de tijd situeren (zelfs al zou u een dergelijk feest net gevierd hebben), bevestigt verder het ongeloofwaardige karakter van uw bekering. Zeker gezien u al ongeveer 10 jaar bekeerd zou zijn en de centrale rol van de verrijzenis binnen het christendom.

Daarnaast bleek u ook niet te weten door wie Jezus gedoopt zou zijn kende u slechts één van de evangelisten. U had het overigens -verkeerdelijk- over twaalf evangeliën (zie CGVS, p.22). Ook dit wijst op een **foutief ingestudeerde kennis.**”

Gezien de bestreden beslissing geenszins op een concrete en dienstige wijze wordt weerlegd door het herhalen en vergoelijken van de afgelegde verklaringen wordt de motivering inzake de vluchtelingenstatus door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken en landeninformatie.

Het bijgebrachte reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker gaat daarenboven voorbij aan de motivering die stelt dat hij niet voldaan heeft aan de plicht tot medewerking.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hogere vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is.

Mede gelet op wat de Raad hoger vaststelde (zie punt 2.2.2 – 2.2.3) sluit de Raad zich aan bij de motivering die stelt: *“Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw leeftijd, uw opleidingsniveau, uw verblijfplaatsen, uw familiaal netwerk en de problemen die u beweert meegemaakt te hebben. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw achtergrond, uw verblijfplaatsen, uw familiaal netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.”*

Omwille van deze vaststelling wordt de algemene landeninformatie (zie aangetekende zending van 22 maart 2019 van verzoeker) niet nuttig bijgebracht aangezien er geen verband met verzoeker kan worden aangetoond.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS